

РЕЦЕНЗІЯ

НА МОНОГРАФІЮ "ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ: ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, ПРАКТИКА" (АВТОР — ЮРИНЕЦЬ З.В.)

Основною ціллю кожної держави у сучасних нестабільних умовах є економічний і соціальний, інноваційний розвиток, забезпечення високих стандартів життя, зміцнення економічної безпеки та, як наслідок, підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Відтак, запровадження в Україні інноваційної моделі економічного зростання перетворюється на об'єктивну закономірність, альтернативою якій є занепад національної економіки, втрата економічного, а, можливо, й національного суверенітету. Формування інноваційних стратегій на усіх рівнях національної економіки, інноваційний шлях реформування постає підґрунтям і запорукою стабілізації ефективності та зростання конкурентоспроможності національної економіки. Посеред заходів, що сприяють підвищенню конкурентоспроможності національної економіки, особливе місце має належати формуванню інноваційних стратегій, окресленню пріоритетних напрямів, галузей, підприємств, спроможних втілювати інноваційні процеси, зумовлюючи виробництво та реалізацію конкурентоспроможної продукції. Вирішенню цих питань, на підставі розробленої методології, присвячена монографія Юринця Зорини Володимирівни "Формування інноваційних стратегій: теорія, методологія, практика".

Наукова цінність монографії полягає у подальшому розвитку наукових шкіл, які займаються проблемами інноваційних стратегій на різних рівнях національної економіки у комплексі. Дослідження низки теоретичних питань цих наукових шкіл привело автора публікації до обґрунтування нової методології формування інноваційних стратегій, що дало змогу отримати важливі наукові результати, серед яких найбільш цінне науково-практичне значення мають такі, як: обґрунтування дефініцій "інноваційна стратегія", "система підвищення конкурентоспроможності економіки"; розроблення моделі прогнозування й оцінювання державної інноваційної політики у напрямі створення державної інноваційної стратегії; формування концептуальних положень ухвалення управлінських рішень щодо розроблення та вибору оптимальної стратегії виготовлення інноваційної продукції на підприємствах тощо. Варто відзначити доцільність включення до монографії дослідження системи підвищення конкурентоспроможності та її компонентів як теоретичної бази для формування інноваційної економіки України, інноваційних стратегій на макро-, мезо- та мікроекономічному рівнях.

Відповідно до структури зміст монографії сформований із чотирьох логічно вибудованих і взаємопов'язаних розділів.

У першому розділі розкрито суть поняття інновації й інноваційного розвитку, теоретико-методологічні основи формування інноваційних стратегій та виявлено їхній вплив на рівень конкурентоспроможності економіки країни (с. 83—107), розглянуто систему підвищення конкурентоспроможності як фундаментальну базу формування інноваційної економіки (с. 40—82). Також наведено методи й інструменти державного регулювання інноваційного розвитку в системі підвищення конкурентоспроможності економіки України (с. 108—133).

У монографії проаналізовано міжнародний досвід підвищення конкурентоспроможності економіки країни та методи регулювання інноваційної розвитку, запропоновано шляхи його адаптації в Україні (с. 134—153). Проведено аналіз сучасного стану інноваційної діяльності й етапу розвитку конкурентоспроможної економіки України, зокрема запропоновано методологію дослідження впливу чинників конкурентоспроможності за інноваційною компонентою на економічний розвиток країни за допомогою кореляційно-регресійного моделювання (с. 190—209).

У третьому розділі запропоновано модель здійснення прогнозування й оцінювання державної інноваційної політики з метою покращення бюджетної політики та формування інноваційної стратегії національної економіки (с. 210—231). Також подано рекомендації щодо посилення державного регулювання інноваційної діяльності, покращення розвитку національної та регіональних інноваційних систем (с. 232—264). Запропоновано структурно-логічну модель інформаційно-аналітичного середовища інноваційної діяльності, яка сприятиме поліпшенню взаємодії усіх задіяних суб'єктів інноваційного процесу (с. 264—281).

Четвертий розділ присвячений розкриттю питань формування інноваційної стратегії та стратегічного управління інноваційним розвитком підприємств. Розкрито головні питання, які стосуються структури та забезпечення стратегічного управління інноваційною розвитком підприємств (с. 282—308). Запропоновано методологію формування та вибору інноваційної стратегії підприємства, яка ґрунтується на комплексному дослідженні інтенсивності інноваційної діяльності, технічного капіталу підприємства, враховує аналіз та оцінку інноваційного потенціалу, ризики інноваційної діяльності (с. 309—335). Подано елементи процесу ухвалення управлінських рішень щодо розроблення та вибору оптимальної стратегії виготовлення інноваційної продукції на підприємстві завдяки апарату економіко-математичного моделювання (с. 336—354).

Монографія багата на творчі знахідки, які характеризуються достатнім рівнем наукової новизни, переконливою аргументацією висновків, їх практичною цінністю. Аналіз викладеного в монографії матеріалу свідчить про актуальність обраної теми, високий теоретичний рівень і практичну цінність наукового доробку. Загалом монографія представляє собою ґрунтовне наукове дослідження, яке суттєво різнить від чималої кількості знаних на сьогодні праць, які присвячені питанням формування інноваційних стратегій розвитку на усіх рівнях національної економіки. Оригінальність праці зумовлена масштабом розглянутих питань, досягненням їхнього змісту, комплексністю подання наукового дослідження.

Монографія є завершеним самостійним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему, має наукову і практичну цінність. Практична цінність монографії полягає у тому, що результати наукових досліджень і здобутків автора охоплюють різні сфери національної економіки, можуть бути корисними для керівників підприємств (організацій, установ) різної галузевої приналежності, представників державних органів виконавчої та законодавчої влади, фахівців, які на науковому та практичному рівнях вирішують питання формування інноваційних стратегій і вдосконалення інноваційного розвитку організацій, а також освітян, науковців і студентів економічних спеціальностей.

Вважаю, що монографія Юринця Зорини Володимирівни "Формування інноваційних стратегій: теорія, методологія, практика" є вагомим внеском у розвиток економічної науки України, заслуговує позитивної оцінки, відповідає сучасним вимогам, які пред'являються до написання одноосібних монографій і рекомендується до опублікування у відкритій печаті.

Рецензент: Г. С. Шевченко, д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки підприємства Національного лісотехнічного університету України.